

L. D. Rasmussen: Da den højtærede Minister mente, at det af praktiske Grunde vilde være uheldigt at stille Ændringsforslag paa nærværende Tidspunkt, og ogsaa af Hensyn til den forestaaende Revision, skal jeg undlade at fremsætte Ændringsforslag.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg), som forsikrede, at Ulykkesforsikringsselskaberne i Virkeligheden slet ikke havde nogen Udbytning for Øje. Jeg vil dertil sige, at det har jeg heller ikke udtalt. Men jeg har en vis Betænkelighed, saa snart jeg ser større Selskaber af den Karakter slutte sig sammen, saaledes at de har fælles Beregningsmaade, ensartet Præmieberegning, og lignende. Jeg kan ikke nægte, at i samme Øjeblik som dette er Tilfældet og Konkurrencen derved til en vis Grad er udelukket, gribes jeg af en vis Ængstelse. Men der er i og for sig ogsaa noget positivt, jeg tænker paa, nemlig paa Præmiebetalingen for Vaskerkoner og den tilfældige Medhjælp, som mange Mennesker har i det praktiske Liv. En Mand kan have maaske 20—25 forskellige Steder, hvor han yder tilfældig Medhjælp, og alle disse Steder skal han være forsikret for en Præmie af 3—5 Kr. eller noget lignende; man kan jo opsummere, hvor meget der derved bliver betalt i Præmie for dette enkelte Menneske. Noget lignende er Tilfældet for Vaskerkonernes Vedkommende, man kommer dør til ganske urimelige Præmiebeløb, man kan maaske komme op til henved 100 Kr. for et enkelt Menneske. Jeg erkender, at det er ret vanskeligt for Selskaberne at manøvrere paa dette Omraade, men netop paa Grund af denne Vanskelighed var det, jeg henledte Opmærksomheden paa, at der var en mere nærliggende Fremgangsmaade, nemlig denne, at Staten selv overtog hele Forsikringen. Det vilde ogsaa paa andre Omraader indenfor Ulykkesforsikringen betyde uhyre meget; jeg sigter her til Fagsygdomme, som ogsaa burde komme ind under Ulykkesforsikringsloven, men det er vanskeligt at gennemføre dette overfor de private Selskaber.

Formanden: Det 23de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: Jeg skal ikke indlade mig paa en større Debat om Præmieberegningen, idet den Sags Behandling ikke

har sit rette Forum her. Jeg skal blot bemærke til den ærede sidste Taler, at den specielle Præmiesats, han her tænker paa, netop er en af dem, som det har været allervanskeligst at tumle med, men det var han aabenbart selv klar paa. Det var lettere at ordne den Sag, hvis man paa Forhaand vidste, at den og den Vaskerkone, eller hvad det nu var for et Samfundsmedlem, der var Tale om, er beskæftiget de og de bestemte Steder, idet man da kunde træffe Aftale med de bestemte Steder; men da arbejdende Koner eller Mænd skifter Arbejdssted ustandseligt, er det umuligt at træffe en saadan Ordning. De Præmier, som hidtil er tagne, kan ikke godt være billigere, naar det ikke kan indrettes paa en mere praktisk Maade. Jeg kan forsikre, at vore Ulykkesforsikringsselskaber altid arbejder med Samfundets Tarv for Øje. Det kan jeg blandt andet paapege netop i Sammenhæng med noget af det, der blev omtalt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Gerhard Nielsen), idet nemlig vore Ulykkesforsikringsselskaber allerede i nogen Tid har arbejdet med Tanken om at oprette en Arbejdsskole som af ham omtalt for Forsikringsselskabernes egne Invalider, altsaa for de Folk, som har faaet Invaliditetserstatning fra Ulykkesforsikringsselskaberne. Vi har drøftet Tanken om, hvorvidt det var muligt for os at indrette det privat. Dermed vil naturligvis ikke Statens Indgriben paa dette Omraade være overflødiggjort, tværtimod, vi kan ikke magte det alt sammen; men jeg peger kun derpaa for at vise, at Ulykkesforsikringsselskaberne virkelig altid arbejder med Samfundets Tarv for Øje.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den faste Voldgiftsret.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4619).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Sigurd Berg: Ærede Medlemmer vil erindre, at vi i 1910 fik gennemført to